

Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Trondheim, 08.01.2016

Deres ref.:
15/2642

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2015/10994

Saksbehandler:
Tone Lise Alstad Eid

Høringsuttalelse - forslag til endring av erstatningsbestemmelsen i markaloven § 11

Miljødirektoratet støtter Klima- og miljødepartementets forslag om endring av erstatningsbestemmelsen i markaloven § 11 slik at denne samsvarer med erstatningsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 50

Miljødirektoratet viser til høringsbrev datert 20. oktober 2015 med forslag til endring av erstatningsbestemmelsen i markaloven § 11.

Etter gjeldende rett kan økonomisk tap ved vern som friluftslivsområde etter markaloven § 11 kreves erstattet «i samsvar med alminnelige rettsgrunnsetninger». Som hovedregel gis det ikke erstatning ved rådighetsreguleringer. Ved områdevern etter naturmangfoldloven har grunneier en særskilt rett til erstatning for økonomisk tap når et vern medfører en vanskeliggjøring av igangværende bruk, jf. naturmangfoldloven § 50. Retten til erstatning ved områdevern innebærer et unntak fra hovedregelen i norsk rett om erstatning ved rådighetsreguleringer.

Klima- og miljødepartementet viser i høringsbrevet til at vernebestemmelsen i markaloven § 11 i all hovedsak retter seg mot skogarealer, jf. Ot.pr. nr. 23 (2008-2009), og at det ved vern etter markaloven er samme type arealer som båndlegges som ved vern av skog etter naturmangfoldloven. Forskriften som fastsettes med hjemmel i markaloven § 11 angir restriksjonsnivå for det enkelte område, men det er i praksis grunn til å tro at restriksjonsnivået i et område som vernes som friluftslivsområde på mange områder er sammenfallende med det som gjelder for nasjonalparker og naturreservater.

Miljødirektoratet viser i likhet med departementet til at likebehandling av sammenlignbare tilfeller var et sentralt hensyn ved utformingen av erstatningsregelen i naturmangfoldloven, og er enig i at dette er et hensyn som taler for en endring av erstatningsbestemmelsen i markaloven. Selv om restriksjonsnivået kan være det samme i områder vernet etter naturmangfoldloven og markaloven, er formålet med vern etter de ulike bestemmelsene ulikt.

Miljødirektoratet mener verneformålet bør være utgangspunktet for valg av regelverk, og støtter derfor forslaget om endring av erstatningsbestemmelsen i markaloven § 11.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Berit Lein
Direktør naturavdelingen

Finn Katerås
seksjonsleder